

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Nógrád Megyei Bíróság a D.A.S. Jogvédelmi Biztosító Zrt. (ügyintéző: dr. Vágány Tamás ügyvéd (....) által képviselt R.M. (...) *felperesnek* - Vértesyné dr. Bokor Katalin jogtanácsos (....) által képviselt *Országos Rendőr-főkapitányság* (....) *alperes* ellen *közlekedési közigazgatási bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata* iránt indított perében - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a *felperes kereseti kérelmét e l u t a s í t j a .*

Kötelezi a felperest, hogy az illetékügyben eljáró adóhatóság külön felhívására fizessen meg 16.500.- (Tizenhatezer-ötszáz) forint feljegyzett kereseti illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincsen helye.

I n d o k o l á s :

Sebességmérés során megállapításra került, hogy a felperes által üzemben tartott J.-955 forgalmi rendszámú járművel 2008. október 28. napján, a K..., Rákóczi u. 10. szám előtti útszakaszon, 82 km/óra sebességgel közlekedtek a megengedett legnagyobb 50 km/óra sebesség helyett.

Emiatt a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság a 2008. november 25. napján kelt, a felperesnek 2009. február 26. napján kézbesített 21000-133-10920/2008. ált. számú határozatával a felperest 40.000.- forint közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte.

Ezt a határozatot az alperes a 2009. május 4. napján kelt 21000-133/10920/5/2008. objf. számú határozatával helybenhagyta.

A felperes a keresetlevelében az alperesi határozatnak a hatályon kívül helyezését kérte. Jogszabálysértésként arra hivatkozott, hogy a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 21. § (3) bekezdésében foglaltak szerint a bírságot a hatóság a vonatkozó előírás megsértését követő 60 napon belül szabhatja ki, amely, felperes

véleménye szerint jogvesztő határidőnek minősül. Ezzel egyidejűleg ezt a határidőt a felperes elévülési határidőnek is minősítette, amelynek az eltelte utáni határozathoz joghatás nem kapcsolódhat. Az elsőfokú határozat kézbesítése 2009. február 26. napján, 121 nappal a jogsértés után történt meg.

A felperes előadta, hogy a Ket. alapelvei között szerepel, hogy a közigazgatási hatóság az eljárása során köteles hatáskörét a jogszabályokban előírt célok megvalósítása érdekében, mérlegelési és méltányossági körét a jogalkotó által meghatározott szempontok figyelembevételével és egy-egy ügy egyedi sajátosságaira tekintettel gyakorolni.

Hivatkozott arra, hogy a közigazgatási hatóság a hatáskörének gyakorlásával nem élhet vissza. Az ügyféllel való együttműködés követelményeinek megfelelően köteles eljárni. Az ügyfeleket megilleti a tisztességes ügyintézéshez való jog.

Hivatkozott továbbá a Ket. 70. § (1) bekezdésére, miszerint, ha a hatóság az ügyfélnek az eljárás megindításáról való értesítését mellőzte és az ügyben bizonyítási eljárást folytatott le, annak befejezésétől számított 5 napon belül értesíti az ügyfelet, hogy az az iratokba való betekintés szabályai figyelembevételével megismerhesse a bizonyítékokat, azokra 5 napon belül észrevételt tehesen, élni tudjon nyilatkozattételi jogával és további bizonyításra indítványt terjeszthessen elő. A perbeli esetben azonban semmilyen bizonyítékot sem szolgáltatott ki a felperesnek.

Így eljárási kötelezettségeinek egyik hatóság sem tett eleget, ezzel a felperest az eljárási jogainak megfelelő gyakorlásában akadályozták, és így jogszabálysértést követtek el.

Mindezek mellett vitatta azt is, hogy a gyorsbontás megvalósult volna, mivel a kérdéses időpontban és helyszínen a felperes, az állítása szerint, a megengedett sebességgel közlekedett.

Az alperes a kereset elutasítását kérelmezte.

A felperes kereseti kérelme az alábbiak miatt nem megalapozott.

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (Kkt.) 21. § (1) és (2) bekezdésébe foglalt rendelkezések megteremtették a törvényi lehetőséget, hogy a törvényben meghatározott előírásokat megsértő gépjármű üzemeltetőjével szemben közigazgatási bírság kerüljön kiszabásra.

A Kkt. 21. § (3) bekezdése értelmében a bírságot a hatóság az (1) bekezdésben meghatározott előírás megszegését követő 60 napon belül szabja ki.

Ebből a törvényi rendelkezésből következően helyesen hivatkozik a felperes a keresetlevelében arra, hogy a 2008. november 12. napján megvalósult sebességtúllépés miatti közigazgatási bírság kiszabására 2009. január 10. napjáig kellett volna intézkedni.

Az iratok szerint az elsőfokon eljáró rendőri szerv a fenti határidőn belül hozta meg határozatát, mert az ezen szereplő keltezés 2008. november 25. napja. Tény, hogy ez a határozat a felperes részére csak 2009. február 26. napján került kézbesítésre.

A perben azonban a bíróság mellőzte annak megvizsgálását, hogy az elsőfokú határozaton szereplő időpontban a határozat meghozatalára ténylegesen sor került-e, és annak a vizsgálatát is, hogy az elsőfokú határozat miért több mint három hónap elteltével került csak kézbesítésre a felperesnek. A mellőzésre azért került sor, mert a bíróság úgy találta, hogy a feltárandó körülmények sem változtatnának az ügy jogi megítélésén.

A Kkt. 21. § (3) bekezdésében, valamint más törvényi rendelkezésben sem mondta ki a jogalkotó azt, hogy a 60 napos bírság kiszabási határidő a hatóság számára jogvesztő határidőt jelentene. (Az elévülési jellegre történt hivatkozás pedig nem is értelmezhető.) Ez egy ügyintézési határidő, így legfeljebb az volna megállapítható, hogy a rendőrhatalóság a részére előírt eljárási szabályt megszegve hozta meg a bírságot megállapító elsőfokú határozatát.

Eljárási jogszabálysértés esetén a bíróságnak pedig, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 111. § (1) bekezdésébe foglaltak alapján, azt kell megvizsgálnia, hogy az az ügy érdemére kiható-e.

A perbeli határozatokkal elbírált ügy érdeme az, hogy a J.-955 forgalmi rendszámú gépjárművel 2008. november 12. napján, olyan útszakaszon, ahol a megengedett legnagyobb sebesség 50 km/óra volt, 82 km/óra sebességgel közlekedtek. Az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértés az lenne, ami ennek a tényállásnak a megalapozottságát befolyásolná. Azonban az, hogy a közigazgatási bírság kiszabására nem a törvényben előírt, nem jogvesztő határidő alatt került sor, az ügy érdemét nem érinti.

A felperesi keresetlevélnek a Ket. eljárási alapvető rendelkezéseinek és a 70. §-ának a megsértésére történő hivatkozásai tekintetében is a bíróság álláspontjára a fentiek vonatkoznak.

Az elsőfokú hatóság a tényállás megalapozottságának igazolására az iratokhoz csatolta bizonyítékul a fenti forgalmi rendszámú gépjárműről a 2008. november 12.

napján készült fényképfelvételeket. Ezeken a hitelesített mérőberendezésen történt sebességmérés eredménye látható, mely egyértelműen bizonyítja, a sebességtúllépés tényét.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 336/A. § (2) bekezdése értelmében a hivatalból indult eljárásban a közigazgatási szerv akkor köteles a határozata alapjául szolgáló tényállás bizonyítására (ha azt a felperes vitatja), ha nem tett eleget tényállás-megállapítási kötelezettségének.

A perbeli ügyben azonban a tényállás megállapításra került (a felperes által üzembentartott gépjármű 2008. október 28-án 12 óra 6 perckor, lakott területen 82 km/óra sebességgel közlekedett), ennek bizonyítására pedig a sebességmérő berendezés fényképfelvételei szolgálnak.

Mindezek alapján az alperesi határozat hatályon kívül helyezésére - figyelemmel a Ket. 111. § (1) bekezdése rendelkezésére - a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján nem volt lehetőség, ezért a bíróság a felperes kereseti kérelmét elutasította.

A pervesztes felperest a Pp 78. § (2) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a perben feljegyzett kereseti illeték megfizetésére.

A per illetéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43. § (3) bekezdése alapján 16.500.- forint.

A bíróság a pert tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 338. § (1) és (2) bekezdése alapján.

Az ítélet elleni fellebbezési jogosultság kizárása a Pp. 340. § (1) bekezdésén alapul.

Balassagyarmat, 2009. november 16.

Dr. Takács László sk.
bíró